

פרק ד': תעסוקה

8. בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 – תיקון חוק הכניסה לישראל

- (1) בסעיף 2ג), אחרי "לפי סעיף ויג לחוק עובדים זרים", יבוא "ובאשרה וברישיון הישיבה שניתנו לו קבע שר הפנים את תחום עיסוקו של העובד הזר";
- (2) בסעיף 3א, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(2ג) שר הפנים, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, רשאי לקבוע בכללים, לגבי עובד זר שתחום עיסוקו כפי שנקבע באשרה וברישיון הישיבה הוא ענף הסייעה, את מספר המעסיקים שהוא רשאי לעבור ביניהם; כללים לפי סעיף קטן זה, ייקבעו בשם לב לנסיבות שבהן סיים העובד הזר את העסקתו אצל כל אחד ממעסיקיו ולשם מניעת ניצול לרעה של האשרה ורישיון הישיבה שניתנו לו.

(3ג) שר הפנים, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, רשאי לקבוע, באשרה וברישיון הישיבה של עובד זר, אזור גאוגרפי שרק בו הוא יהיה רשאי לעסוק בתחום העיסוק הקבוע באשרה וברישיון הישיבה שניתנו לו (בחוק זה – תחום עיסוק); קביעה לפי פסקה זו תיעשה בשם לב לצורך בניוד עובדים זרים בתחומי העיסוק השונים";

דבריו הסבר

לפסקה (1)

ריבוי העובדים הזרים בישראל מוביל להשפעות שליליות הכוללות, בין השאר, גידול בשיעור האבטלה בקרב בעלי השכלה נמוכה, פגיעה בשכר העובדים הישראליים ועיכוב בהתייעלות, בתיעוש ובביצוע השקעות הון בענפים עתידי עובדים זרים; בהתאם להוראות פרק ד' לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן – חוק עובדים זרים), על מעבידו של עובד זר לקבל היתר בכתב מאת הממונה המתיר את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעביד, ובהתאם לתנאי ההיתר, מפעולות האכיפה השונות הנעשות על ידי רשות ההגירה, האוכלוסין ומעברי הגבול עולה כי ישנם מעסיקים רבים אשר אינם מקיימים את הוראות חוק עובדים זרים.

לאור האמור, ומתוך כוונה להגביל את העובד הזר לתחומי עיסוק מוגדרים ומתחמים וזאת כדי למנוע זליגה של העובדים הזרים לתחומי עיסוק שבהם לא ניתנים היתרים על ידי הממונה, מוצע לתקן את סעיף 2ג) לחוק הכניסה כך ששר הפנים יקבע באשרה וברישיון הישיבה של העובד הזר את תחום עיסוקו המוגדר של העובד הזה.

לפסקה (2) – לסעיף 3א(ג) ו(3ג) המוצע

מוצע להסמיך את שר הפנים בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, לקבוע בכללים את מספר המעסיקים שעובד זר בתחום הסייעה רשאי לעבור במהלך שהייתו כדין בישראל; כללים כאמור ייקבעו לאחר מתן שימת לב לנסיבות סיום העסקת העובד הזר אצל מעסיקיו השונים; התיקון המוצע נועד למנוע מצב של ניצול לרעה על ידי העובד הזר של האשרה והרישיון שניתנו לו, כך שלא ייווצר מצב שבו עובד זר בתחום הסייעה ישתמש

סעיף 8 ביום ט' בשבט התש"ע (24 בינואר 2010) החליטה מבוא הממשלה, בהחלטה מס' 1274 (להלן – החלטה מס' 1274), על אישור העקרונות להסדר חקיקתי לעניין שוהים בלתי חוקיים; כן החליט שר הפנים על עקרונות לעניין הסדרת מתן רישיון ישיבה ואשרה לעובד זר בישראל, מטרתם של ההסדרים האמורים למנוע תמריץ לשהייה בלתי חוקית בישראל, וכן למנוע ניצול לרעה של אפשרויות התעסוקה בישראל על ידי העובד הזר תוך ניצול יעיל של מספר העובדים הזרים הנמצאים בארץ חלק הבאתם של עובדים זרים חדשים מחוץ לארץ.

עם כניסתו לתוקף של ההסדר האמור ביחס לשוהים בלתי חוקיים לא יוכלו שוהים בלתי חוקיים להכשיר את שהייתם בישראל, אלא בחלוף תקופת שייקבעו במסגרת ההסדר, בכפוף לנסיבות הריגות שייקבעו. הסדר זה יחול, בהתאם להחלטה מס' 1274, אף אם השוהה הבלתי חוקי נישא לאזור ישראל.

מוצע ליישם את האמור בהחלטה מס' 1274 באמצעות תיקון לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן – חוק הכניסה), כמו כן, מוצע לקבוע הוראות מעבר המעגנות את ההסדר לשעה שנקבע בהחלטה מס' 2183.

הצעת חוק הדומה לזו פורסמה בהצעת חוק הממשלה התשס"ו, עמ' 558 (הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 19), התשס"ו-2006); בהצעה המתפרסמת בזה הוספו העקרונות שנקבעו בהחלטה מס' 1274 להסדרת מתן רישיון ישיבה ואשרה לעובד זר בישראל וכן ההתאמות הנדרשות כתוצאה מהחלטות מס' 1274 ו-2183.

- ס'יוגים למתן אשרה א.6. (א) שר הפנים לא ייתן אשרה ורישיון ישיבה לפי סעיף 2(א)(1) עד (4) למבקש אשרה ורישיון ישיבה (בסעיף זה – המבקש), שנכנס לישראל שלא כדין או שהה בה שלא כדין תקופה העולה על 30 ימים (בסעיף זה – שוהה שלא כדין).
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי שר הפנים ליתן אשרה ורישיון ישיבה לפי סעיף 2(א)(1) עד (4) למבקש שהוא שוהה שלא כדין, בהתקיים אחד מהמפורטים להלן, לפי העניין:
- (1) לגבי מבקש ששהה בישראל שלא כדין במשך תקופה שאינה עולה על שלושה חודשים – חלפה שנה לפחות מהיום שהמבקש יצא את ישראל לאחר שהייתו כאמור;
- (2) לגבי מבקש ששהה בישראל שלא כדין במשך תקופה העולה על שלושה חודשים ואינה עולה על שנה – חלפו שלוש שנים לפחות מהיום שהמבקש יצא את ישראל לאחר שהייתו כאמור;
- (3) לגבי מבקש ששהה בישראל שלא כדין במשך תקופה העולה על שנה ואינה עולה על שלוש שנים – חלפה תקופה הארוכה פי שלושה לפחות מן התקופה שבה שהה בישראל שלא כדין מהיום שהמבקש יצא את ישראל לאחר שהייתו כאמור;
- (4) לגבי מבקש ששהה בישראל שלא כדין במשך תקופה העולה על שלוש שנים – חלפו עשר שנים לפחות מהיום שהמבקש יצא את ישראל לאחר שהייתו כאמור;
- (5) לגבי מבקש שהוא עובד זר, כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים, שניתנו לו אשרה ורישיון ישיבה כעובד כאמור – שר הפנים שוכנע כי יש להסדיר את

דברי הסבר

לפסקה (3) – לסעיף 6א(א) המוצע בהתאם להחלטת הממשלה מס' 1274 מוצע לקבוע כי מי שנכנס לישראל או שהה בה שלא כדין תקופה העולה על 30 ימים (להלן – שוהה שלא כדין), לא יוכל להכשיר את שהייתו בישראל ולקבל אשרה ורישיון ישיבה מעבר, לישיבת ביקור, לישיבת ארעי או לישיבת קבע לפי הוראות חוק הכניסה.

לסעיף 6 א(ב)(1) עד (4) המוצע מוצע לסייג את ההגבלה האמורה בסעיף 6א(א) המוצע לעניין שוהים שלא כדין, ולקבוע כי במקרים שבהם מבקש האשרה ורישיון הישיבה יצא את ישראל לאחר ששהה בה שלא כדין, רשאי שר הפנים ליתן לו אשרה ורישיון ישיבה, לאחר תלוף תקופה ממועד היציאה, כקבוע בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף קטן (ב) המוצע; תקופה זו נקבעה באופן מדורג על פי משך השהות הבלתי חוקית – ככל שהמבקש שהה תקופה ארוכה יותר בישראל, שלא

באשרה וברישיון הישיבה שניתנו לו לשם המשך שהייתו בישראל על אף שאין העובד חוזר עובד דרך קבע בתחום העיסוק שנקבע לו על ידי שר הפנים; יש לעיין כי ההוראות שנקבעו בחוק המוצע לעניין עובדים זרים נקבעו תוך התייחסות לקווים המנחים שנקבעו בבג"ץ 4542/02 קו לעובד נגד ממשלת ישראל (פורסם בנבו), והן עולות בקנה אחד עם האמור בו.

עוד מוצע להסמיך את שר הפנים בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, לקבוע באשרה וברישיון הישיבה של עובד זר אזור גיאוגרפי אשר רק בו יהיה רשאי העובד לעסוק בתחום העיסוק הקבוע באשרה וברישיון שניתנו לו; קביעה כאמור תהיה בשים לב לצורך בניוד עובדים בתחומי העיסוק השונים; התיקון המוצע בא לאפשר תכנון אמיתי ומושכל של צרכי המשק הישראלי בתחומי העיסוק השונים בהם מועסקים עובדים זרים תוך מניעת האפשרות של ניצול לרעה של אפשרות העבודה בישראל של העובד הזר.

שהייתם בישראל של עובדים מסוגו ותחום עיסוקו של המבקש, ובלבד שאם הוא עובד זר שלא מתקיימות לגביו הוראות סעיף 3א(ב) או (ג) טרם חלפו ארבע שנים מיום שניתנו לו לראשונה האשרה והרישיון.

(6) שר הפנים שוכנע כי הכניסה או משך כל השהייה שלא כדין של המבקש יסודה בטעות, בתקלה שבתום לב או שנבצר ממנו במשך כל תקופת השהייה שלא כדין להגיש בקשה כאמור בסעיף 2א; שוכנע השר כי התקיים האמור רק לגבי חלק מתקופת השהייה שלא כדין, יחולו הוראות פסקאות (1) עד (4) לפי העניין, על יתרת התקופה;

(7) שר הפנים שוכנע כי המבקש מזדהה עם מדינת ישראל ויעדיה וכי הוא או בן משפחה מדרגה ראשונה שלו פעלו פעולה של ממש לקידום הביטחון, הכלכלה או החברה; בפסקה זו, "בן משפחה מדרגה ראשונה" – הורה או אח.

(ג) שר הפנים רשאי לקבוע סוגי מבקשים, שהם שוהים שלא כדין, שיציאתם מישראל מעוררת חשש מבוסס לפגיעה ממשית וקשה בחייהם או בגופם, או בחיי התלויים בהם או בגופם של

דברי הסבר

כדין, התקופה שבה יידרש להימצא מחוץ לישראל תהיה ארוכה יותר; תקופת היציאה המרבית הנדרשת לענין זה תהיה עשר שנים.

לסעיף 6א(ב)5 המוצע

מוצע לאפשר לשר הפנים לחדש אשרה ורישיון שניתנו לעובדים זרים הנמצאים בישראל, גם אם הם שוהים בישראל שלא כדין, ובלבד שטרם חלפו ארבע שנים מיום שניתנו להם לראשונה האשרה ורישיון הישיבה.

הכוונה היא לעובדים זרים שנכנסו לישראל כדין ויש כוונה להאריך את רישיונם לעבוד בישראל ושכשל נסיבות מיוחדות, כגון עקב התמשכות ההליך לחידוש רישיונם הפכו לשוהים בלתי חוקיים שלא באשמתם.

אפשרות זו תואמת את מדיניות ה"שמים הסגורים" אשר מונעת כניסה של עובדים זרים חדשים מחוץ לארץ ואשר מבקשת לווסת באופן יעיל את העובדים הזרים השוהים בישראל; האפשרות לחידוש האשרה ורישיון הישיבה במקרה זה מוגבלת לעובד זר הנמצא בישראל עד ארבע שנים; הואיל והחוק קובע בסעיף 3א כי התקופה המרבית לשהייתו של עובד זר בישראל היא חמש שנים והארכות רישיון מסוג זה ניתנות לשנה בכל פעם; על עובדים זרים בתחום הסיעור לא תחול מגבלת ארבע השנים; זאת בהתאם לסעיף 3א(ב) לחוק הכניסה המאפשרת בתנאים מסוימים, הנשך עבודה בישראל של עובדים אלה אף מעבר לתקופה של חמש שנים, כן לא תחול מגבלה זו על מי שמתקיימים לגביו התנאים שבסעיף 3א(ג) לחוק הכניסה לענין תרומה לכלכלה, למשק או לחברה, כפי שקבע שר הפנים בתקנות לפי אותו סעיף.

לסעיף 6א(ב)6 המוצע

מוצע לאפשר לשר הפנים לתת אשרה ורישיון ישיבה למי שהוא שוהה שלא כדין במקרים שבהם שוכנע כי השהייה שלא כדין יסודה בטעות או בתקלה שבתום לב, או שנבצר מהמבקש, במשך כל תקופת שהייתו שלא כדין, להגיש בקשה להסדרת שהייתו בישראל כזאתאם לסעיף 2א לחוק הכניסה; מוצע גם, להבהיר כי במידה והנסיבות התקיימו רק לגבי חלק מתקופת השהייה, יחולו הוראות פסקאות (1) עד (4) של סעיף 6א(ב). לפי העניין, על יתרת תקופת השהייה שלא כדין, ובכך יימנע המצב שבו חוטא בחלק מתקופת השהייה שלא כדין יצא נשכר ביחס למלוא התקופה שבה שהה שלא כדין.

לסעיף 6א(ב)7 המוצע

כדי לתת מענה הולם למקרים שבהם מבקש האשרה ורישיון הישיבה פעלו פעולה ממשית לקידום תחום הביטחון הכלכלה או החברה, מוצע כי ככל ששר הפנים שוכנע שהמבקש מזדהה עם מדינת ישראל ויעדיה וכי הוא או הוריו או אחיו פעלו פעולה כאמור יהיה רשאי שר הפנים ליתן למבקש אשרה ורישיון ישיבה בהתאם לסעיף 2א(1) עד (4) לחוק הכניסה.

לסעיף 6א(ג) המוצע

מוצע להסמיך את שר הפנים לקבוע בתקנות סוגי מבקשים, שהם שוהים שלא כדין, שלהם יהיה אפשר לתת אשרה ורישיון בהתאם לסעיף 2א(1) עד (3) לחוק הכניסה, מטעמים הומניטריים מיוחדים על אף שטרם חלפו התקופות הנזכרות בסעיף 6א(ב) המוצע, ובלבד שיציאתם מישראל של סוגי המבקשים שייקבעו מעוררת חשש מבוסס לפגיעה ממשית וקשה בחייהם או בגופם, או בחיי התלויים בהם

התלויים בהם, שלהם יהיה ניתן מטעמים הומניטריים מיוחדים שיקבע, לתת אשרה ורישיון ישיבה לפי סעיף 2(א)1 עד (3), אף אם לא מתקיימים בהם התנאים האמורים בסעיף קטן (ב); לענין זה, הגשת בקשה לקבלת אזרחות ישראלית לפי סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952¹⁰, לא תהווה עילה כשלעצמה למתן אשרה ורישיון ישיבה.

(ד) מי שסורבה בקשתו לקבלת אשרה ורישיון ישיבה לפי סעיף 2(א)3 או (4), לא תידון בקשה חדשה שלו לקבלת אשרה ורישיון ישיבה, בתוך תקופה של שנתיים, אלא אם כן חל שינוי מהותי בנסיבות שעל בסיסן סורבה הבקשה.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על מתן אשרה ורישיון ישיבה באמור בסעיף קטן (א), למי שהגיש בקשה לקבלת אזרחות ישראלית לפי סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952¹¹;

(4) בסעיף 11, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מצא שר הפנים כי עובר זה, בהגדרתו בפרק ד' 1 לחוק עובדים זרים, שניתנו לו אשרה ורישיון לישיבת ביקור לפי חוק זה, לא הועסק בתחום העיסוק שנקבע ברישיונו לפי סעיף 2(ג), למשך תקופה העולה על 90 ימים, בלא שנמצאו לכך טעמים מיוחדים אשר לא איפשרו לאותו העובר הזר למצוא עבודה בתחום העיסוק בתקופה האמורה, יבטל שר הפנים את האשרה ואת רישיון הישיבה שניתנו לעובר הזה"

9. הוראות סעיף 6א(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (בסעיף זה - חוק הכניסה לישראל), כנוסחן בסעיף 3(8) לחוק זה, לא יחולו על מי שהוא שוהה שלא כדין, כמשמעותו באותו סעיף, שמתקיים בו אחד מאלה:

חוק הכניסה לישראל - סיוג לתחולה

ד ב ר י ח ס ב ר

על ידי שר הפנים ניתן להשלים את הליך ההתאזרחות על ידי קבלת אזרחות ישראלית; בהתאם לכך, גם במצב זה לא ייתן שר הפנים אשרה ורישיון ישיבה למי ששהה בישראל באופן בלתי חוקי תקופה העולה על 90 ימים, אף אם נישא לאזרח ישראלי, והכל בכפוף לתקופות הצינון ולהוראות המעבר הקבועות בחוק המוצע.

לפסקה (4)

בהמשך להצעת התיקון של סעיף 2(ג) לחוק הכניסה באמור בפסקה (1) בחוק המוצע, ועל מנת להבטיח שעובר זר יעסוק בתחום העיסוק שקבע לו שר הפנים באשרה וברישיון שניתנו לו, מוצע, ששר הפנים יבטל את רישיון הישיבה שניתן לעובר הזה, וזאת כאשר העובר הזר לא הועסק בתחום העיסוק שנקבע ברישיונו למשך תקופה העולה על 90 ימים בלא שנמצאו לכך טעמים מיוחדים אשר לא איפשרו לעובר למצוא עבודה בתחום העיסוק בתקופה האמורה; הסעיף המוצע יאפשר ביצוע אכיפה כנגד אותם עובדים זרים שנכנסו לישראל כדיון לשם ביצוע עבודה בתחום עיסוק מסוים, אך בפועל אינם עוסקים בתחום העיסוק שנקבע להם ברישיון הישיבה.

סעיף 9 הסעיף המוצע קובע סייגים לתחולת הוראות סעיף 6א לחוק הכניסה, כנוסחו המוצע בסעיף 3(8) להצעת החוק לגבי שוהה שלא כדין, כמפורט להלן:

או בנוסף של התלויים בהם, כגון מי שמטעמים רפואיים אינו יכול לצאת את ישראל טרם בחינת בקשתו לגופה; עם זאת מוצע להבהיר כי הגשת בקשה לקבלת אזרחות ישראלית מכוח סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952 (להלן - חוק האזרחות), היינו בשל נישואין לאזרח ישראלי, היא כשלעצמה, לא תהווה עילה למתן אשרה ורישיון כאמור.

לסעיף 6א(ד) המוצע

מוצע לקבוע כי מי שבקשתו למתן אשרה ורישיון לישיבת ארעי או לישיבת קבע סורבה, לא תידון בקשה חדשה שלו לאשרה ורישיון כאמור, אלא בחלוף תקופה של שנתיים ימים, אלא אם כן חל שינוי מהותי בנסיבות שעל בסיסן סורבה הבקשה, וזאת כדי למנוע תופעה שלילית של הגשת בקשות חוזרות ונשנות למשרד הפנים על בסיס אותה תשתית עובדתית שעמדה ביסוד הסירוב.

לסעיף 6א(ה) המוצע

מוצע להבהיר כי הוראות סעיף 6א המוצע יחולו גם על מתן אשרה ורישיון ישיבה למי שנישא לאזרח ישראלי, ומכוח נישואיו מגיש בקשה לקבלת אזרחות ישראלית לפי סעיף 7 לחוק האזרחות; יש לציין כי תהליך קבלת האזרחות לפי הסעיף האמור הוא הליך מדורג ותחילתו במתן אשרה ורישיון לישיבת ביקור ולאחר מכן לישיבת ארעי, לפי החוק, כאשר בחלוף כמה שנים ותוך עמידה בכל התנאים שהוצגו

¹⁰ ס"ח התשי"ב, עמ' 146.

(1) הוא יצא מישראל מרצונו, בתוך 90 ימים מיום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה - יום התחילה);

(2) הוא הגיש בקשה לפני יום התחילה לקבלת אזרחות ישראלית לפי סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952 או לקבלת אשרה ורישיון ישיבה לפי סעיף 2(א) לחוק הכניסה לישראל כבן זוגו של בעל אשרה ורישיון ישיבה, וביום התחילה טרם ניתנה החלטה בבקשתו, או שהגיש אחת מהבקשות האמורות בתוך 90 ימים מיום התחילה;

(3) הוא הגיש בקשה להחיל עליו את ההסדר לשעה לפי החלטת הממשלה מס' 2183 מיום כ"א באב התש"ע (1 באוגוסט 2010) (בסעיף זה - ההסדר לשעה), בתוך התקופה שנקבעה בהחלטה להגשת בקשה כאמור, ובקשתו לקבלת אשרה ורישיון ישיבה במסגרת ההסדר לשעה לא נדחתה.

תיקון חוק שירות התעסוקה

10.

בחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959" (בפרק זה - חוק שירות התעסוקה) -

(1) בסעיף 62, בהגדרה "בעל תפקיד בכיר", אחרי "מי שממלא בפועל תפקיד בכיר" יבוא "או מי שמיועד למלא תפקיד בכיר";

(2) בסעיף 63א, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) השר רשאי שלא ליתן רישיון למבקש לעסוק כלשכה פרטית אם התקיים אחד מאלה:

דברי הסבר

לפסקה (1)

ובקשתו לקבלת אשרה ורישיון ישיבה במסגרת ההסדר לא נדחתה, לא יחולו לגביו הוראות סעיף 6א המוצע.

סעיף 10 לפסקה (1)

מוצע לתקן את סעיף 62 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 (להלן - חוק שירות התעסוקה) כך שיובהר כי הגדרת "בעל תפקיד בכיר" המופיעה בסעיף 62 לחוק כוללת בתוכה אף את אלו המיועדים למלא תפקיד בכיר בעסק; הבהרה זו נדרשת במיוחד כשמדובר בבעל תפקיד בכיר במבקש רישיון שטרם החל לפעול כלשכה פרטית.

לפסקה (2)

כמוסבר בדברי הסבר להצעת חוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 14) (לשכות פרטיות), התשס"ד-2004 (הצ"ח הממשלה, התשס"ד, עמ' 386) (התקבלו בשני חוקים - חוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 14), התשס"ד-2004 (ס"ח התשס"ד, עמ' 552) וחוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 15), התשס"ה-2005 (ס"ח התשס"ה, עמ' 982)), פעילותם של לשכות פרטיות בתחום תיווך בעבודה, ובעיקר בקשר לתיווך עבודה לעובדים זרים, התרחבה מאוד במהלך השנים האחרונות; כתוצאה מכך, נוספו לחוק במסגרת התיקונים האמורים, הוראות מפורטות בדבר תנאים למתן רישיון לשכה פרטית ובעילות לביטולו, סיווג או התליתו; כמו כן, נוספו כלים חדשים לבקרה על לשכות פרטיות כגון הסמכות להוציא צו סגירה לפי סעיף 68א לחוק שירות התעסוקה, ועוד; הוראות אלה באו לחזק את מערך הפיקוח על לשכות פרטיות במטרה לתת הגנה רחבה למבקשי עבודה בכלל, ובפרט למבקשי עבודה זרים, מפני פגיעה.

בין ההוראות האמורות, נקבע בסעיף 63א(א) לחוק שירות התעסוקה כי שר התעשייה המסחר והתעסוקה לא ייתן רישיון למבקש לעסוק כלשכה פרטית, אם במהלך שלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה, הפעיל השר סמכות

אם יצא מישראל מרצונו בתוך 90 ימים מיום תחילתו של החוק המוצע, הוראה זו מוצעת כדי לאפשר תקופת התארגנות לשהיים בלתי חוקיים המעוניינים לצאת את ישראל מרצונם טרם הפעלת הוראות החוק המוצע לגביהם.

לפסקה (2)

אם זוגיש בקשה לקבלת אזרחות ישראלית מכוח נישואיו לאזרח ישראלי על פי סעיף 7 לחוק האזרחות או בקשה לקבלת אשרה ורישיון לפי סעיף 2(א) לחוק הכניסה כבן זוג של בעל אשרה ורישיון כאמור, לפני תחילת החוק המוצע, ואשר עד תום 90 ימים מיום תחילתו של החוק המוצע טרם ניתנה החלטה בעניינו, או אם הגיש אחת מהבקשות כאמור בתוך 90 ימים מיום תחילתו של החוק המוצע.

יצוין כי הסייג המוצע בפסקה זו, לענין סעיף 7 לחוק האזרחות, יחול גם על מי שביום תחילתו של החוק המוצע חלות לגביו הוראות חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראות שעה), התשס"ג-2003, ואשר הגיש בקשה לקבלת אזרחות לפי סעיף 7 האמור במועדים האמורים בסעיף המוצע.

לפסקה (3)

בהחלטת ממשלה מס' 1274 נקבע כי הוראות התיקון המוצע לסעיף 6א לחוק הכניסה לא יחולו על ילדי עובדים זרים "הלומרים בבתי הספר בספטמבר 2009 ובני משפחותיהם מדרגה ראשונה וזאת עד החלטת הממשלה בסוגיה זו", ואכן בהחלטת ממשלה מס' 2183 מיום כ"א באב התש"ע (1 באוגוסט 2010) נקבע הסדר לשעה למתן מעמד לילדי שוהים שלא כחוק הזריחה ואחיהם הנמצאים בישראל. בהתאם לאמור, מוצע לקבוע סייג נוסף לתחולת סעיף 6א המוצע, כך ששוהה שלא כדון אשר הגיש בקשה להחיל עליו את ההסדר לשעה בהתאם להחלטה מס' 2183 וזאת בתוך התקופה שנקבעה לשם כך בהסדר לשעה

ס"ח התשי"ט, עמ' 32.